

ΕΚΚΛΗΣΙΑ

ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΤΟΣ Θ'

ΣΑΒΒΑΤΟΝ 4 ΙΟΥΛΙΟΥ 1931

ΑΡΙΘ. 27

Ο ΠΑΥΛΟΣ ΕΝ ΤΟΙΣ ΑΠΟΣΤΟΛΟΙΣ*

Ὁ βράχος ἐπὶ τοῦ ὁποίου καὶ πάλιν σήμερον, Μακαριώτατα Δέσποτα, Σεβασμιώτατοι καὶ λοιπὸν εὐλαβῆς ἀκροατήριον, ἀνεπέψαμεν δεήσεις καὶ ὕμνους πρὸς τὸν ἐν Τριᾷδι Θεόν, τιμῶντες καὶ γεραίροντες τὸν Ἀπόστολον τῶν Ἑθνῶν, τὸν μέγαν Παῦλον, ὁ βράχος οὗτος ἀποτελεῖ κειμήλιον ἰδιαιτέρως συμπληθές, θησαυρὸν πολύτιμον διὰ τὴν χριστιανικὴν Ἑλλάδα. Εἶναι ἀνώτερος τοῦ βράχου ἐπὶ τοῦ ὁποίου ὑφύεται ὁ Παρθενῶν. Εἶνε περιφημότερος καὶ ἀσυγκρίτως ἐνδοξότερος ἀπὸ τὴν πέτραν τῆς Πηνυκός, τὸ βῆμα τοῦ ἐνδοξοῦ ῥήτορος Δημοσθένους.

Ἀπὸ τοῦ βράχου τούτου, ἐπὶ τοῦ ὁποίου ἱστάμεθα, ὁ μέγας τῆς οἰκουμένης Ἀπόστολος Παῦλος κηρύξας εἰς τοὺς Ἀθηναίους τὸν ἀληθινὸν Θεόν, συνεπλήρωσε τὸ μέγα κενόν, τὸ ὁποῖον ἡ σοφία τοῦ κόσμου τούτου εἰς μάτην ἠγωνίζετο νὰ πληρώσῃ, καὶ ἔρριψε τὰ πρῶτα σπέρματα τοῦ λόγου τοῦ σταυροῦ, ὁ ὁποῖος ὡς Θεοῦ δύναμις καὶ Θεοῦ σοφία ἐθίξε τὰς λεπτοτέρας χορδὰς τῆς ἐλληνικῆς καρδίας καὶ ἀπήντησεν ἱκανοποιητικῶς εἰς ὅλα τὰ ἐρωτήματα, τὰ ὁποῖα ἐπὶ αἰῶνας ἀπησχόλουν τὸ ἐλληνικὸν πνεῦμα. Ἐτελέσθη θαῦμα φωτισμοῦ τῶν πνευμάτων. Καθ' ὃν χρόνον ἐπὶ τοῦ βράχου τούτου ἐνώπιον τοῦ συνεδρίου τοῦ Ἀρείου Πάγου ὁ Παῦλος ὁμιλῶν ῥητῶς ἀπεφάνετο, ὅτι ὁ Θεὸς ὁ ποιήσας τὸν κόσμον καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτῷ εἶναι Κύριος τοῦ οὐρανοῦ καὶ τῆς γῆς καὶ δὲν κατοικεῖ εἰς χειροποιήτους ναοὺς, οὔτε θεραπεύεται ὑπὸ χειρῶν ἀνθρώπων, οὐδ' ἔχει ἀνάγκην κινῆσαι καθ' ὅσον αὐτὸς εἶναι ὁ διδοὺς πᾶσι ζωὴν καὶ πνοὴν καὶ τὰ πάντα, ὁ ἄγνωστος Θεὸς ἐφανερῶντο, οἱ θεοὶ τοῦ δαλύμπου ἐξεμηδενίζοντο καὶ τὰ ἐπὶ τοῦ Παρθενῶν καὶ ἐν τῇ πόλει δυσσεβήματα σεβάσματα ἐκηρμαίνοντο. Τὸ κήρυγμα τοῦ Παύλου ἦτο Χριστὸς

Ἐδσταυρωμένος ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν, Θεὸς ἀληθινός. Κήρυγμα ὅσῳ πρωτόκουστον, τόσῳ καὶ παράδοξον καὶ ἀπίστευτον. Οἱ ἀκούσαντες ἀνάστασιν νεκρῶν ἐξεπλάγησαν. Ἀλλὰ καὶ πάλιν αὐτὸν νὰ ἀκούσουν ἐπιθυμίαν ἐξέφρασαν.

Πολλοὶ πιστεύουν εἰς τὸ κήρυγμα αὐτό, ἐν οἷς καὶ ὁ βαθὺς γνώστης τῶν φιλοσοφικῶν συστημάτων Διονύσιος ὁ Ἀρσοπαγίτης. Ὁ λόγος τοῦ Παύλου εἰς ὀλίγας στιγμὰς διέλυσε τὴν ἀχλὺν τῆς πλάνης, ἣν πυκνὴ ἐπεκάθητο ἐπὶ τῆς διανοίας τῶν σοφῶν. Θαῦμα μέγιστον. Ὁ Ἑβραῖος ταξειδιώτης, ὁ ἄσθενής, ὁ εἰς τὴν ἐμφάνισίν του μηδαμινός, ἐδίδαξεν, ἐπεισεν, ἔλκυσσε καὶ εἰς ἑαυτὸν προσεκόλλησε τὸν νοῦν καὶ τὴν καρδίαν τῶν σοφῶν μαθητῶν τοῦ Πλάτωνος καὶ τοῦ Ἀριστοτέλους. Οὕτω οἱ σοφοὶ τῶν Ἀθηνῶν εὗρον εἰς τὴν διδασκαλίαν τοῦ Παύλου τὴν ἀλήθειαν, πρὸς τὴν ὁποίαν ἀπὸ αἰῶνων ἡ ἐλληνικὴ ψυχὴ ὄραμα, ζητοῦσα αὐτὴν «Ἑλληνες σοφίαν ζητοῦσιν» ὅπερ δὲ ἐζήτησαν καὶ δὲν ἐγνώριζον τί ἐζήτησαν, αὐτὸ ἠθάθησαν καὶ ἠνόησαν ὅτι εὗρον ἐν τῇ διδασκαλίᾳ τοῦ Παύλου. Ἀντελήφθησαν καὶ ἐβεβαιώθησαν ὅτι ὁ Θεὸς δὲν κατοικεῖ εἰς ἀγάλματα, οὔτε εἰς χειροποιήτους ναοὺς, ἀλλ' εἶναι τὸ ἀπειροτέλειον Πνεῦμα, εἶναι ὁ δημιουργὸς τοῦ σύμπαντος κόσμου, εἶναι ἡ ἀπόλυτος σοφία, ἐκ τῆς ὁποίας πηγάζει ἡ σοφία τῶν ἀνθρώπων. Διὰ τοῦ λόγου τοῦ Ἀποστόλου ἐτέθησαν τὰ θεμέλια τῆς θρησκείας τοῦ φωτός. Διὰ τοῦ λόγου τούτου ἀνυψώθησαν αἱ διάνοιαι τῶν ἀνθρώπων εἰς τὸν Θεὸν τῆς ἀθανασίας, τὸν Ὅποιον ὠνειροπόλησεν ὁ Σωκράτης καὶ ὡς μέλλοντα νὰ ἔλθῃ προσφήτησεν. Δι' αὐτοῦ ὁ ὀρθὸς λόγος ἐφωτίσθη, καὶ ὁ αὐτοτελής καὶ αὐθύπαρκτος Θεός, ὁ Νοῦς τοῦ Ἀριστοτέλους, ἐπληροφορήθη καὶ ἐπιστεύθη. Οἱ φιλόσοφοι μικροὶ διὰ τοῦ λόγου τούτου καταδεικνύοντο, διότι τὸν ἀληθινὸν Θεὸν ἠγνόουν καὶ εἰς τὸ χάος καὶ τὴν σύγχυσιν τῆς πολυθείας κατετρίβοντο «φάσκοντες εἶναι σοφοὶ ἐμωράνθησαν». Θαῦμα πάντα νοῦν ἐκπληττον ὁ Χριστός. Θαῦμα μὲ τὴν χάριν τὴν ἰδικὴν του ὁ ὑπ' αὐτοῦ κληθεὶς καὶ εἰς τὰ ἔθνη ἀποσταλεὶς Παῦλος. Θαῦμα ἀκραδάντου πίστεως. Θαῦμα ζωντα-

* Ὁμιλία τοῦ Πρωτοσυγγέλλου τῆς ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Πανοσιολογ. Ἀρχιμανδρίτου κ. Ἰακώβου Βαβανάτου ρηθείσα ἐπὶ τοῦ Ἀρείου Πάγου κατὰ τὸν πανηγυρικὸν ἑσπερινὸν τῆς 29 Ἰουνίου ἐπὶ τῇ ἐτησίᾳ ἀναμνήσει τοῦ ἐπὶ τοῦ βράχου τούτου κηρύγματος τοῦ ἁγ. Παύλου.

νης και απερισκεπαστου αγάπης και αυταπαρνήσεως διά την εν τῇ οίκουμένη δόξαν του ὀνόματος του Χριστου και την επικράτησιν τῆς πνευματικῆς βασιλείας αὐτου.

Ἐνίκησεν ὁ Ἐσταυρωμένος! Τὴν νίκην ἤρασαν οἱ Ἀπόστολοι μὲ τὸ ἠρωϊκὸν ἀκατάβλητον θάρρος των, διότι ἦσαν βέβαιοι περὶ τῆς νίκης, εἰς τὸν νοῦν και τὴν καρδίαν των φέροντες τὸν του Κυρίου ἐνθαρρυντικὸν λόγον: «θαρσεῖτε ἐγὼ νενίκηκα τὸν κόσμον». Ἄλλὰ και ὁ Παῦλος ἦτο περισσότερον παρὰ οἱ ἄλλοι Ἀπόστολοι βεβαιωμένος περὶ τῆς νίκης, διότι ἐκεῖνοι ἐκλήθησαν ἐπὶ τῆς γῆς, ἐνῶ δὲ αὐτὸν κατήλαθεν ἀπ' οὐρανοῦ εἰς Λαμασκὸν ὁ Χριστός, και ἐδάλεσαν αὐτὸν ὡς σκαῦος ἐκλογῆς, διὰ τὰ ἐπιστρέψῃ τὰ ἔθνη εἰς τὴν ἀλήθειαν. Ἐπεκρινώθησεν αὐτῷ ἀμεσώτατα μετὰ του φωτός του ἀληθινοῦ. Ἐγένετο ἐκ τῆς πρώτης και κυρίας πηγῆς του φωτός κάτοχος του μυστηρίου του ἐν Τριᾷδι Θεοῦ, και κατενόησε πλιθως τὴν ἀλήθειαν τῆς ἐνανθρωπήσεως του Υἱου και Λογου, ὑπο τὴν ἐέργειαν του ἁγίου Πνεύματος. Ἐκ τούτου τὸ ἀκαταβλητον θάρρος του, ἐκ τούτου ἡ ἀσάλευτος ὑπομονή του, ἡ ἀνένδοτος ἐπιμονή του εἰς τὸ πρωτακουστον ἐν τῷ κόσμῳ κήρυγμα του. Ἀπέναντι οὐδεμιᾶ ἀναδράσεως ἐδειλία. Τὸ πνεῦμα του δὲν ἦτο πνεῦμα δειλίας, ἀλλὰ πνεῦμα δυνάμειως και σφοδρισμοῦ των ἀνθρώπων. Ὁ λόγος του δὲν ἦτο λόγος των συνηθων σοφῶν, ἀλλ' ἡ οὐ λόγος δυναμειως ἀκαταγωνιστου και ἀκαταλύου ἡ οὐ λόγος ἀληθείας. Εἰς τὸ συναισθημα και φρόνημα αὐτου ἔζη ὁ Χριστός, Ἡ σκαῖς του ὁ Χριστός, Ἡ διανόησις του ὁ Χριστός. Διὰ τούτο ἔγραψεν εἰς τὰς ὑπ' αὐτου ἰορუმειας Ἐκκλησίας: «Χριστῷ συσταυρωμαὶ ζῶ δὲ οὐκέτι ἐγὼ, ζῆ δὲ ἐν ἐμοὶ Χριστός». Ἡ ἀγάπη του εἰς τὸ πρόσωπον του Χριστου ἦτο θαῦμα. Οὐδεὶς των Ἀποστόλων ἐφθασεν αὐτὸν εἰς τὴν δύναμιν τῆς αγάπης του ταύτης. Ἐκ τούτου ἡ χαρὰ εἰς τα συναισθηματά του: διότι τὰ ὑψίστατα διὰ τὴν ἀγάπην του Χριστου. Ἐφυλακίζετο, ἐραβδιζετο, ἐναντάγει ἐπεινα, ἐδιψα, εἰς ὑπερβολικὸς και ὑπερανθρώπους κόπους ὑπεβίβατο, ἀλλὰ πάντοτε ἔχαρις: «χαίρω ἐν ταῖς παθήμασί μου» ἔγραψε. Ἐλλοῦτιζε πολλούς, τὴν σωτηριαν δίδων και παρ' αὐτων οὐδὲ τὸν ἄρτον τῆς ἡμέρας ἤθελε νὰ λάβῃ. Θαῦμα ταπεινοφροσύνης, αγάπης και αυταπαρνήσεως. Ὑπῆρξεν ὁ μόνος, ὁ ὁποῖος ἠδυνήθη νὰ εἴπῃ περὶ εαυτου: «ἀργυρίου και χρυσοῦ οὐδενὸς ἐπεθύμησα, ταῖς δὲ χρείαις μου και τοῖς οὐσι μεν' ἐμοῦ ὑπηρέτησαν αἱ χεῖρες αὐται».

Ταῦτα εἶπεν οὐχὶ περιαντολογῶν, ἀλλὰ διὰ τὰ ἐκ-

μηδενίσῃ τὰς συκοφαντίας των ψευδοδιδασκάλων των ἐκμεταλλεσομένων τὸ Ἐδαγγέλιον του Χριστου. Ὑπῆρξεν ὁ ὑπὸ του ἁγίου Πνεύματος ἐμπνευσμένος διὰ μέσου των εἰσοσιν αἰώνων και θὰ ὑπάρξῃ μέχρι συντελείας του κόσμου διδάσκαλος και δικολιτιστὴς τῆς οίκουμένης. Διὰ του ἰδίου παραδείγματος ἀπέδειξεν ὅτι εἶναι δυνατὸν νὰ ἐφαρμοσθῶσιν αἱ ἠθικαι ἀρχαι τῆς ἀληθείας, τῆς δικαιοσύνης και τῆς αγάπης, αἱ ἠθικαι ἀρχαι του ἀληθινοῦ πολιτισμοῦ. Κατέδειξεν ὅτι και οἱ εἰς βαρύντατα ἁμαρτήματα περιπίπτοντες και εἰς τὴν ἐσχάτην φουλότητα καταντώντες δύνανται νὰ γίνωσι τέλει και ἅγιοι ἐὰν τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν ἐν τῇ καρδίᾳ των σταθερώσωσι δι' ἀγκαθίου μετανοίας και ταπεινοφροσύνης ἀληθινῆς. Ὁ Πέτρος και οἱ λοιποὶ Ἀπόστολοι πάντες ἐμιμήθησαν τὸν Σωτήρα Χριστὸν εἰς τὰ καθήματα του, ἀκολούθησαντες ἐπὶ τὰ ἴχνη αὐτου. Ἄλλὰ τοιαύτη ὑπῆρξεν ἡ ὁρμή και ὁ τρόπος τῆς μιμήσεως του Ἀποστόλου Παύλου, εἰς τοιαύτας και τοσαύτας βυσάνους και ταλαιπωρίας ὑπέβαλεν εαυτὸν, ὅστε ἠδύνατο νὰ καυχῆθῃ ἐναντίον των διαβαλλόντων τὸ ἔργον του, ὅτι ὑπῆρξεν ὁ ὑπερ πάντας τους ἀποστόλους ἀπόστολος. Διὰ τὸν εαυτὸν του οὐδέν. Διὰ τὸ ὄνομα του Χριστου τὰ πάντα ὑπῆρξεν ὑπερᾶνθρώπος. Μέχρι τρίτου οὐρανοῦ τὸ πνεῦμα του ἀνυψώθη και ἄμεσον ἀντίληψιν του πνευματικοῦ οὐρανοῦ ἔλαβε. Ἐν τῷ προσώπῳ του Παύλου καθ' ὑπερβολὴν κα φαίνεται ἡ δυνάμις του Χριστου. Τυπος και ὑπογραμμὸς διὰ μέσου πάντων των αἰώνων ὑπάρχει διὰ τούτ, σέλινας κληρονομεῖν τὴν βασιλείαν του Θεου.

Πάντας οἱ πατέρας τῆς Ἐκκλησίας, οἱ ὑπάρχοντες στυλὸς και ἐδραῖωμα αὐτής, των θεῶν ἀποστόλων ὑπῆρξαν μιμηταί. Ἄλλ' ἐμπνευστὶ των πρώτων τον Παῦλον εἶχον. Και μέχρι συντελείας του κόσμου, μόνον ὅσοι μιμοῦνται τους Ἀποστόλους και τον Παῦλον εἰς τὴν ταπεινοφροσύνην, τὴν μέχρις αὐτοθυσίας και αυταπαρνήσεως αγάπην των, γίνονται ἄξιοι του Ἐδαγγελίου ἔργαται. ἄξιοι ποιμένες και διδάσκαλοι τῆς Ἐκκλησίας του Χριστου. Αὐτοὶ εἶναι οἱ σκείροντες τον πολιτισμὸν εἰς τὰ ἔθνη και μεγαλύνοντες τὸ κράτος τῆς Ἐκκλησίας του Χριστου, ἐν τῇ ὁποίᾳ ἡ σωτηρία και ἡ χαρὰ πάσης ψυχῆς.

Τύπος και ὑπογραμμὸς εἰς εἶναι και διὰ πάντας ἡμᾶς τους πρῆσιντας σήμεραν εὐλοβῶς τὴν ἱεράν αὐτου μνήμην. Ἴνα με πίστιν και αγάπην Παύλου συνεχίσωμεν τὸ ἔργον αὐτου, εἰς δόξαν του Ἐσταυρωμένου Χριστου του Σωτήρος και Θεου, του ὁποῦ τὸ ὄνομα μετὰ του Πατρὸς και του ἁγ. Πνεύματος εἴη εὐλογημένον εἰς τους αἰώνας ἄμην.

ΑΙ ΕΝ ΛΑΜΠΡΩ ΤΟΥ 1930 ΕΝΩΤΙΚΑΙ ΠΡΟΣΗΛΟΓΙΑΙ
ΑΓΓΛΙΚΑΝΩΝ ΚΑΙ ΟΡΘΟΔΟΞΩΝ

Ἡ ἐνωτικὴ δεοντολογία. [ΙΑ]

Ἐκ τῶν ἀνωθι σαφῶς ἐξάγεται ὅτι ἀμφότερα τὰ μέρη ζωνῶς ποθοῦσι τὴν ἔνωσιν, καὶ διὰ τοῦτο προτεινοῦσιν ἕκαστον μέρος τὰ κατὰ τὴν ἀντίληψίν του καταλληλότερα μέτρα, δι' ὧν θὰ γίνῃ δυνατόν νὰ διευκολυνθῇ καὶ ἐν τέλει νὰ ἐπιτευχθῇ τάχιον ἢ βραδύιον ἡ ἔνωσις. Ἐκ τῆς προτάσεως ταύτης τῶν μέτρων ἐπίσης ἐξάγεται ὅτι εἰς ἀμφότερα τὰ μέρη επικρατεῖ μενάλῃ αἰσιοδοξία διὰ τὸ δυνατόν τῆς ἐπιδικωμένης ἐνώσεως· μόνον ὅτι τινὲς ἐκλαμβάνουσιν ὅτι προσεχῶς θὰ ἐπιτευχθῇ αὕτη, ἐνῶ ἄλλοι φοβοῦνται ὅτι θὰ βραδύνη πολὺ ἢ ἡμέρα τῆς ἐνώσεως. Τί φρονοῦμεν ἡμεῖς; εἴνε δυνατόν ἡ ἔνωσις; εἴαν ναί, τότε ποῖον εἶνε τὸ ἀσφαλέστερον μέτρον ὅσαρ δέον νὰ τεθῇ εἰς ἐφαρμογὴν διὰ νὰ φθάσωμεν τάχιον ἢ βραδύιον εἰς τὸ τέρας;

Πρὸ παντὸς δέον νὰ εἴμεθα ὅλοι οἱ χριστιανοί, καὶ ἰδίως ἡμεῖς οἱ θεολογοῦντες κληρικοί, βέβαιοι, ὅτι εἶνε ἀδύνατον νὰ μὴ πραγματοποιηθῇ ἡ ἔνωσις ὅλων τῶν διηρημένων Ἐκκλησιῶν ἐνόρῳ τοῦτο ἐπὶ ὀπίθησε, καὶ διὰ τοῦτο προσηυχήθη κατὰ τὴν ἐσπέραν τῆς εἰς θάνατον παραδόσεώς του αὐτοῦ ὁ διὰ τοῦ ἰδίου αἵματος περιποιησάμενος τὴν Ἐκκλησίαν Αὐτοῦ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς (Ἰωάνν. 17 20—23). Ἐὰν δὲ θὰ ἔλθῃ ἡμέρα, κατὰ τὴν ὁποίαν ὅλοι αἱ προσωνυμούμενοι διὰ τοῦ ὀνόματος τοῦ Χριστοῦ θὰ ἐνωθῶσιν ὑπὸ ἓνα ποιμένα, πολὺ περισσότερον ἐνωότερον πάντων τῶν ἄλλων πρόπει νὰ ἐωθῶσιν οἱ ἀγγλικανοὶ μετὰ τῶν ὀρθοδόξων, πρῶτον διότι οἱ οὗτοι—μετὰ τοῦς ἄρμενίους καὶ τοῦς παλαιοκαθολικούς—εἶνε εἰς πλησιέστερον δογματικῶς πρὸς ἡμᾶς, καὶ δευτέρου διότι οἱ οὗτοι εἰς πᾶσι καὶ ἄλλοι ποθοῦσι τὴν μεθ' ἡμῶν ἔνωσιν καὶ ἐπιδιώκουσι ταύτην καὶ αἰσθάνονται ἐσωτερικὴν ἀνάγκην νὰ ἐνωθῶσιν μεθ' ἡμῶν καὶ εἶνε πρόθυμοι, ὡς φαίνεται, καὶ εἰς τὰς δυνατὰς θυσίας νὰ υποβληθῶσιν, ἀρκεῖ νὰ φθάσωσιν εἰς τὸ ποθοῦμενον τέρας. Ποῖαι οὖν κοιναὶ τῶν ἀγγλικανῶν καὶ τῶν ὀρθοδόξων προσπάθειαι θὰ ἦσαν αἱ μᾶλλον τελεσφόροι διὰ τὴν ἐπιδιωκόμεν ἔνωσιν;

Ἀνωτέρῳ ἠριθμήσαμεν μέτρα πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον προτεινόμενα καὶ ἐκ μέρους τῶν ὀρθοδόξων καὶ ἐκ μέρους τῶν ἀγγλικανῶν. Ὅλα τὰ μέτρα ταῦτα πλὴν τῶν ὑπὸ τῶν ἀγγλικανῶν ὡς 2ου, 3ου καὶ 4ου προταθέντων, τὸ ὅποιον ἀποδεχόμεθα μὲ πολλὴν ἐπιφύλαξιν, εἶνε χρησιμώτατα καὶ κατὰ τὴν ἡμετέραν γνώμην. Καὶ αἱ συναντήσεις ἐν συνεδρίοις μεταξὺ τῶν δύο μερῶν μόνιμοί τε καὶ περιοδικαὶ καὶ ἔκτακτοι ἐπὶ σκοπῷ μελέτης ζητημάτων ἀφορῶντων τὰ δόγματα, τὴν λατρείαν, τὴν ἐκκλησιαστικὴν διοίκησιν ὡς καὶ ἠθικῶν καὶ κοινωνικῶν τοιούτων, ἐν οἷς νὰ ἐπιδιώκηται ὁμοφωνία καὶ κοινὴ δράσις πρὸς κοινὸν σκοπὸν. Καὶ ὅσον ἀφορᾷ τὰ δόγματα, περιορισμὸς τῶν συζητήσεων κατ' ἀρχὰς εἰς μόνην τὴν μέχρι τοῦ μεγάλου σχίσματος περιό-

δου, ἐν οἷς νὰ ἐπιτευχθῇ ὁμοφωνία δογματικῇ. Καὶ ἡ ἀναζήτησις καὶ ἀπὸ κοινοῦ διατύπωσις τῶν δογμάτων ἐν οἷς θὰ ἦθελε διαπιστωθῇ πλήρης ὁμοφωνία μεταξὺ τῶν δύο μερῶν. Καὶ ὁ καθορισμὸς τῶν ὁρίων μεταξὺ τῆς συντηρητικότητος καὶ τῆς νεκρότητος τῆς ἐκ τοῦ ἄκρου τυπικισμοῦ καὶ τοῦ ἄκρας ὁμοιομόρφου ἀφ' ἑνός, καὶ ἀφ' ἑτέρου τῆς ἐλευθερίας τῆς χριστιανικῆς καὶ τῆς ἀκολάστου ἀτομικῆς δοξασιᾶς. Καὶ ἡ χρησιμοποίησις τῆς ἐκκλησιαστικῆς οἰκονομίας, εἴτε μόνον ἐκεῖ ὅπου αὕτη ἐν τῇ ἀρχαίᾳ Ἐκκλησίᾳ ἐχρησιμοποιήθη, εἴτε καί, ἐν θεωρηθῇ διὰ τὸν σκοπὸν τῆς ἐνώσεως χρησίμων, νὰ ἐπεκταθῇ αὕτη καὶ εἰς τὰ μυστήρια Βαπτίσματος, Θ. Εὐχαριστίας καὶ Ἰερουσύνης, κατ' ὃν ἐξήτησαν μὲν ἐν Λίμπεττ ὁ ἀγγλικανὸς τρόπος, ἐγένετο δὲ περὶ τοῦ καὶ ὑπὸ τῶν ἡμετέρων.

Ὅλα ταῦτα τὰ μέτρα εἶνε χρησιμώτατα. Ἐν τοῦτοις κατ' ἡμᾶς τὸ σπουδαιότερον μεταξὺ ὅλων τῶν προτεινομένων τούτων μέτρων καὶ τὸ πλέον κατὰ ποῶτον λόγον ἀπαραίτητον εἶνε πάντως ἡ ἀγάπη Χριστοῦ, ὑπὸ τῆς ὁποίας πρόπει νὰ ἐμφορῶνται τὰ μέτρα ἀμφότερα ἐν πάσῃ πρὸς ἔνωσιν ἐνεργείᾳ των. Ἡ ἀγάπη, ἡ ὁποία δὲν θὰ διαφέσῃ ἀπὸ κείνην, τὴν ὁποίαν παρουσίασαν εἰς ἡμᾶς ὁ Ἀπόστολος Παῦλος ἐν τῇ Α' πρὸς Κορινθίους ἐπιστολῇ του (κεφ. 13) δὲν δύναται ἢ κατὰ γράμμα καὶ κατ' οὐσίαν ἐφομοιωμένη ἀσφαλῶς νὰ καρποροσῆσῃ τὴν ἔνωσιν, καὶ δὴ τὸ ταχύτερον. Ἄ ὅτι ὁ ἀγαπῶν, ἀτροβίεσθαι εἰς τὴν ἀπόλαυσιν τοῦ ἀγαπώμενου, εἶνε ἀληθὲς ὅτι δὲν προσέχει εἰς λεπτομερείας, εἰς τὰς ὁποίας πιθανότης ὑπάρχει νὰ προσκορῶσῃ· παραβλέπει τὰς ἐλλείψεις, ὅταν δὲν βιάζεται ἢ οὐτί' α' συγχωρεῖ τὰς ἀδυναμίας· ἀποβλέπει εἰς μόνην τὴν ἀγαθὴν πρόθεσιν τοῦ μεθ' οὗ συναλλάσσει· ἔχει καὶ ὑπομονὴν· διδίδει προθυμώτατα ἐξηγήσεις εἰς πᾶσαν περιστάσιν· ἐπιθυμεῖ πάντοτε νὰ εὐρίσκηται μετὰ τοῦ ἀγαπώμενου προσώπου· ζητεῖ καὶ εὐρίσκει τρόπον συμβασιμῶν ἐν πᾶσιν· δὲν ἐμφορεῖται ὑπὸ καχυποψίας· υποβάλλεται καὶ εἰς θυσίας, ὅσαι δὲν βιάπτοσιν γενικῶς εἰς συμφέροντα, ἀλλὰ μᾶλλον εὐνοοῦσιν αὐτὰ· δὲν ζηλοτυπεῖ· οὐ φουσιοῦται, οὐκ ἀνημονεῖ, οὐ ζητεῖ τὰ ἑαυτῆς, οὐ παροξύνεται. Ὅτιαν τοιαύτη ἀγάπη διευθύνῃ τὰς περὶ ἐνώσεως συζητήσεις καὶ προσπαθείας, ὑπάρχει τις ὁ ἀμφιβάλλων ὅτι θὰ φθάσωμεν αἰσιώτατα εἰς τὴν ἔνωσιν;

Πρόπει ὁμοκατὰ δευτέρου λόγον καὶ νὰ πιστεύωμεν ἀκραδάντως εἰς τὴν ἔνωσιν, τὴν ὁποίαν ὁ Χριστὸς ἐπηγγελάτο εἰς ἡμᾶς· «πιστὸς ὁ ἐπαγγελιάμενος». Ὁ ἀείμνηστος Γκάρινγκερ, ἐκ τῶν πρώτων ὀνειροπόλος καὶ ζηλωτῆς πλέον παντὸς ἄλλου τῆς ἰδέας τῆς ἐνώσεως τῶν χριστιανῶν ὑπὸ ἓνα ποιμένα, τὸν Κύριον ἡμῶν, πραγματευόμενος ἐμπεριστατωμένως τὸ θέμα περὶ τοῦ τίνι τρόπῳ ἡ Ὀρθόδοξος Ἐκκλησία δύναται νὰ συμβάλλῃ εἰς τὰς περὶ ἐνώσεως ὅλων τῶν χριστιανικῶν ὁμάδων προσπαθείας καὶ ἀπαντῶν εἰς τοὺς εὐρίσκοντας δύσκολον τὴν ἔνωσιν λόγῳ τῶν μεγάλων δογματικῶν διαφορῶν, αἰτινες ὑφίστανται μεταξὺ τῶν προτεσταντικῶν ἐν γένει Ἐκκλησιῶν καὶ τῆς ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας, γράφει τὰ

ἔξις ἄξια καλλῆς προσοχῆς: ἐπαρθεχόμεθα μὲν, λέγει, ὅτι ἡ δογματικὴ καὶ μυστηριακὴ ἔννοια, τὸ γε νῦν, εἶνε δυσχεροσάτη, ἀλλ' οὐδὲν ὀδύως πιστεύομεν ὅτι εἶνε ἀδύνατος σὺν τῷ χρόνῳ, διότι τότε ἠθέλε διαμφισβητηθῆ ἡ προφητεία τοῦ Κυρίου ἡμῶν» (Ἐκκλῆσ. Φάρος σελ. 416). «Ὅσαι δὴ ποτε δηλ. δογματικαὶ διαφοραὶ καὶ ἄν. ὑπάρχουσιν, δὲν δύναται ἢ νὰ εὐδοθῆ τρόπος νὰ ὑπερπηδηθῶσιν, διότι ὁ Χριστὸς θέλει καὶ προσφῆτισε καὶ ἐπηγγέλατο τὴν ἔννοιαν.

(ἔπεται τὸ τέλος)

† Ο ΑΕΟΝΤΟΠΟΛΕΩΣ ΧΡΙΣΤΟΦΟΡΟΣ

ΧΡΟΝΙΚΑ

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἡ Ἱερά Σύνοδος συνήλθεν εἰς τακτικὴν συνεδρίαν τὴν παρελθούσαν Πέμπτην.

—Παρὰ προσδοκίαν ἐν τῇ Γερουσίᾳ ὁ Καταστατικὸς νόμος τῆς Ἐκκλησίας ὑπέστη σοβαρωτάτην τροποποίησιν ἐν τῇ διατάξει περὶ τῆς ἐκλογῆς τῶν Ἀρχιερέων. Ἡ Ἱερά Σύνοδος ἐπεφυλάχθη νὰ ἐνεργήσῃ τὰ δέοντα. Πάντες οἱ νόμοι ψηφισθέντες ἤδη ὑπ' ἀμφοτέρων τῶν νομοθετικῶν σωμάτων θὰ δημοσιευθῶσιν ἐν τῇ Ἐφημερίδι τῆς Κυβερνήσεως.

—Τὴν παρελθούσαν Δευτέραν περὶ ὥραν 7ην μ. μ. ἐτελέσθη ἐπὶ τοῦ βραχίου τοῦ Ἀρείου Πάγου ἡ Ἱερά ἀκολουθία τοῦ Ἑσπερινοῦ εἰς μνήμην τοῦ ἐν Ἀθήναις κηρύγματος τοῦ Ἀπ. Παύλου. Ἀπὸ ἐνωρίς ἤδη ἀπειρα πλήθη κατέλαβον τὸν μεταξὺ τῆς Ἀκροπόλεως καὶ τοῦ βραχίου τοῦ Ἀρείου Πάγου χῶρον, μετὰ κόπου δ' ἐτήρησεν ἐν ἀρχῇ τὴν τάξιν ἡ Ἀστυνομία. Ἐχοροστάτησεν ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος, παρήσαν δὲ οἱ Σεβ. Σύεδροι Καστορίας, Λαγκαδῶν καὶ Ἀργολίδος, ὁ Σεβ. Θηβῶν καὶ Λεβαδείας καὶ πλήθος κληρικῶν ἐπὶ τοῦ βραχίου. Χορὸς ἐξ ἐξήκοντα περίπου ψαλτῶν ἀνέμελψε μελωδικάτατα τὰ Ἱερά τροπάρια, τὰ ἀναγνώσματα ἀνέγνω ὁ αἰδ. κατηχητῆς Ἀγγελος Νησιώτης, ὁ δὲ Πρωτοσύγκελλος τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀρχιμ. Ἰάκωβος Βαβανάτος ἀπήγγειλε τὸν ἐν τῷ παρόντι φύλλῳ δημοσιεύομενον λόγον. Τὰ πλήθη τῶν πιστῶν παρηκολούθησαν τὴν μεγαλοπρεπεστάτην τελετὴν ἐν βαθείᾳ κατανύξει καὶ εὐλαβείᾳ.

—Ἐπὶ τῇ ἑορτῇ τῶν Ἀγίων Ἀποστόλων μετέβησαν τὴν παρελθούσαν Δευτέραν εἰς Κόρινθον οἱ Σεβ. Σύεδροι Γυθείου, Κορινθίας καὶ Κυθήρων, ὁ δὲ Σεβ. Κασσανδρείας ἐπεσκέφθη τὴν Ἱεράν Μονὴν Δογκοβάρδας εἰς Πύρον.

—Γενομένων ἀρχαιρεσιῶν τοῦ Ἱεροῦ Συνδέσμου ἐξελέγησαν ὡς μέλη τοῦ Διοικητ. Συμβουλίου οἱ Αἰ. Δεσ. Δουκ. Παπαναστασίου, Κύριλ. Ψύλλας, Κων. Μπόγδαρος, Γρηγ. Πετρόπουλος, Νικόλ. Μυλωνάς,

Μ. Τζαβέλλας, Νικόλ. Παπαδόπουλος, Κυρ. Ζαγοπούλος, Θεόκλ. Σφήνας, Γεώργιος Μακρῆς, Δ. Σπυριδάκης καὶ Κ. Λουῖζος. Κατὰ τὴν χθ-σινὴν δὲ πρώτην συνεδρίαν τοῦ Δ. Συμβουλίου ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ Μακ. Ἀρχιεπισκόπου ἐξελέγησαν Ἀντιπρόεδροι μὲν ὁ Θεόκλ. Σφήνας, Γραμματεὺς δὲ ὁ Γρηγ. Πετρόπουλος. Ταμίαι ὁ Κ. Μπόγδαρος καὶ Ἐφορος τῆς Βιβλιοθήκης ὁ Κ. Ψύλλας.

—Σήμερον ἀναχωρεῖ εἰς Ἀμφισσάν ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Ἀργολίδος, συνοδευόμενος ὑπὸ τοῦ Πρωτοσυγγέλλου τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς ἵνα παραστή ὡς ἀντιπρόσωπος τῆς Ἱερᾶς Συνόδου κατὰ τὴν ἑορτὴν τῶν ἀποκαλυπτηρίων τοῦ μνημείου τοῦ ἀειμνήστου ἔθνομάρτυρος Ἐπισκόπου Σαλώτων Ἰωσήφ. Ὡσαύτως μεταβαίνει εἰς Ἀμφισσάν ὁ Σεβ. Κορινθίας μετὰ τοῦ Σεβ. Φιλαδελφείας Μαξίμου. Ἡ Ἱερά Σύνοδος ὡς εἰσφορὰν πάντων τῶν Ἱεραρχῶν συνεισέφερον ὑπὲρ τῆς συμπληρώσεως τοῦ μνημείου τούτου τὸ ποσὸν δρχ. 15.200.

—Κατὰ τὴν συνεδρίαν τοῦ παρελθόντος Σαββάτου κατεδικάσθη ὑπὸ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου εἰς καθάρισιν ἀπὸ τῆς ἱερωσύνης ὁ ἀρχ. Γερμανὸς Φοντριέρ.

—Τὴν παρελθούσαν Κυριακὴν περὶ ὥραν 7 μ. μ. ὁ Μακαριώτατος μεταβὰς εἰς Νέον Φαληρον παρέστη κατὰ τὴν ἑορτὴν τῆς Νυκτερινῆς Σχολῆς τῆς Χριστιανικῆς Ἐνώσεως Κυριῶν, μετὰ τὸ πέρας δὲ αὐτῆς λαβὼν τὸν λόγον ἐπεδαψίλευσε τὰς εὐλογίας τῆς Ἐκκλησίας καὶ ἐπήνεσε τὰς εὐσεβεῖς κυρίας διὰ τὸ φιλόπρωτον τοῦτο ἔργον των.

—Ἐν τῷ λαμπρῷ θρησκευτικῷ περιοδικῷ τοῦ Ἀγρινίου «Ποιμὴν ὁ καλὸς» ἀναγινώσκομεν ὅτι ἀπὸ τῶν μέσων τοῦ παρελθόντος Ἰανουαρίου, εὐθὺς μετὰ τὴν οὐστάσιν τοῦ Ταμείου Κηρύγματος, ἠόξαντο λειτουργοῦντα ὑπὲρ τὰς εὐλογίας καὶ τῇ προστασίᾳ τοῦ σεβ. Μητροπολίτου κ. Κωνσταντίνου ἐν τῇ πόλει τρία Κατηχητικὰ σχολεῖα, εἰς τὰ ὁποῖα μέχρι τῶν ἀρχῶν τοῦ ἐν. μηνὸς εἶχον ἐγγραφῆ μαθηταὶ 659, ἐξ αὐτῶν δὲ τακτικῶς ἐφόιτησαν 508. Ἄξιον ἰδιαίτερας προσοχῆς εἶναι τὸ ἐνδιαφέρον τῶν γονέων, οἵτινες ἠρέσκοντο νὰ παρακολουθεῖν τὰ μαθήματα, καὶ πλειστάκις ἐπήνεσαν τὴν ἐργασίαν λόγῳ τῆς ὠφελείας, ἣν εἰς τὰ τέκνα των παρετήρησαν. Ἐἰς τὸ τελευταῖον μάθημα παρέστη ὁ σεβ. Μητροπολίτης, ὅστις ἐπὶ παρουσίᾳ πολλῶν ἠδύλογησε καὶ συνεβούλευσε τὰ παιδία, ἐπήνεσε δὲ τὸ ἐνδιαφέρον τῶν γονέων καὶ ἐξῆρτε τὸν σκοπὸν τοῦ Κατηχητικοῦ σχολείου. Τὴν Κυριακὴν δὲ τῆς 7ης Ἰουλίου ἐγένετο εἰς τὸν μητροπολιτικὸν ναὸν ἡ τελευταία διὰ τὸ λήξαι σχολικὸν ἔτος συγκέντρωσις τῶν μαθητῶν καὶ μαθητριῶν, καθ' ἣν ἐπὶ παρουσίᾳ τοῦ σεβ. Μητροπολίτου, τοῦ κ. Δημάρχου, πολλῶν ἐκπαιδευτικῶν καὶ ἀρκετῶν γονέων καὶ

κηδεμόνων ἐξετέθη ἡ γενομένη ἐργασία, ἐδόθησαν ὑπὸ τοῦ σεβ. Μητροπολίτου τὰ δῶρα καὶ ἀπενεμήθησαν τὰ βραβεῖα, ἅτινα προσέφερον ὁ δῆμος Ἀγρινίου. Μετὰ ταῦτα ἐψάλλησαν ἱερά ᾠματα καὶ ὠραία ποιήματα, μεθ' ὃ ὁ σεβασμιώτατος λαβὼν τὸν λόγον ἐξέφρασε τὴν χαρὰν του διὰ τὴν πρόοδον ταύτην καὶ τὴν πρὸς τὸ Κατηχητικὸν σχολεῖον ἐκτίμησιν τῶν γονέων, ἠύλογησε καὶ πάλιν τὸ ἔργον καὶ ἠύχθη, ὅπως αὐξηθῇ ὁ ζήλος τῶν γονέων ἀκόμη περισσότερο κατὰ τὸ ἐρχόμενον πρὸς σωτηρίαν τῶν παιδιῶν των. Ἐἶτα ἠύχαρίστησε καὶ συνεχάρη τὸν κύριον δήμαρχον καὶ δι' αὐτοῦ ὀλόκληρον τὸ εὐσεβὲς δημοτικὸν συμβούλιον διὰ τὴν συνδρομὴν των εἰς τὸ ἔργον τῶν Κατηχητικῶν σχολείων καὶ μετὰ τὴν προσευχὴν, ἣν ἀπήγγειλε μαθητής, ἐκήρυξε τὴν λήξιν.

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΚΩΝ)ΠΟΛΕΩΣ

Πρὸς ἀρτιώτερον καταρτισμὸν ἐν τῷ ἐξηγητικῷ κλάδῳ τῆς θεολογίας καὶ τοῦ κανονικοῦ δικαίου τῶν ἀνατολικῶν Ἐκκλησιῶν ἀπεστάλη ὑπὸ τῆς ἰ. συνόδου εἰς τὸ Πανεπιστήμιον τοῦ Στρασβούργου ὡς ὑπότροφος τῆς θεολογ. σχολῆς Χάλκης ὁ ἐκ τῶν καθηγητῶν αὐτῆς ἀρχιμ. κ. Χρυσόστομος Κορωνάιος.

—Δι' ἐπιστολῆς ἀπὸ τοῦ παρ. ἔτους ὁ Μακαρ. Πατριάρχης Βουκουρεστίου καὶ πάσης Ρουμανίας κ. Μύρων πορεκάλεσε τὴν Α. Θ. Π. νὰ ὑποδείξῃ αὐτῷ τὴν πράξιν τοῦ Οἴκουμ. Πατριαρχείου ἣτις τηρεῖται ὅταν χριστιανὸς μετὰ θάνατον ἀναγνωρίζεται καὶ ἀνακηρύσσεται ἅγιος, ὡς καὶ τὸ τυπικὸν τὸ ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ χρησιμοποιούμενον. Ἡ ἐπὶ τῶν κανονικῶν ζητημάτων συνοδικὴ ἐπιτροπὴ, εἰς ἣν εἶχεν ἀνατεθῆ ἡ μελέτη τοῦ ζητήματος, συνέταξεν ἔκθεσιν ἣτις δημοσιεύεται ἐν τῷ τελευταίῳ τεύχει τῆς «Ὁρθοδοξίας» Κων)πόλεως (Μαῖος 1931 τεύχος 65 σ. 281—285). Ἐν τῇ ἐκθέσει ἀναφέρεται ὡς πρώτη μὲν ἔνδειξις τῆς ἀγιότητος «τὸ ἐκχεῖν τινὰ τὸ αἷμα αὐτοῦ ὑπὲρ τῆς πίστεως πρὸς τὸν Χριστόν» (μάρτυρες) ὡς δευτέρα δὲ «ἡ ἄνευ μὲν θανάτου, ἀλλ' ἐν μέσῳ πολλῶν βασάνων καὶ καταπίεσεων γινόμενη ὁμολογία τῆς πίστεως» (ὁμολογηταί) καὶ ὡς τρίτη κατηγορία ἁγίων «οἱ ἀναντιρρήτως δεδοκιμασμένοι, οἱ ἡγιασμένοι, οἱ ὄσιοι πατέρες, οἱ ποιμένες καὶ διδάσκαλοι τῆς Ἐκκλησίας». Ἐκ τῆς ὀρθοδοξίας, τῆς κατορθώσεως ἀπασῶν τῶν ἀρετῶν καὶ τῆς ἐπιδείξεως σημείων ὑπερφῶν καὶ θαυμάτων «ἡ κοινὴ συνείδησις τῶν τε ποιμένων καὶ ποιμαινομένων διαγιγνώσκει καὶ διαπιστοῖ τοὺς πραγματικὸς ἁγίους, ἡ συνέλευσις δὲ τῶν ποιμένων, μεγάλη ἢ μικρὰ σύνοδος, ἐκτελεῖ τὸ τυπικὸν μέρος τῆς ἀνακηρύξεως τῶν ἁγίων» ἐκδιδομένης καὶ τῆς σχετικῆς πράξεως. Ἐπὶ τῇ βάσει τῶν πορισμάτων

τούτων τῆς ἐκθέσεως τῆς ἐν λόγῳ ἐπιτροπῆς ἐγράφη πατριαρχικὸν ἀπαντητικὸν γράμμα, ᾧ τινι ἐπισυνήφθη καὶ ἡ πράξις τῆς εἰς ἅγιον ἀνακηρύξεως τοῦ ἁγίου Γερασίμου τοῦ νέου τοῦ ἐν Κεφαλληνίᾳ (ζωλ' Ἰουλ. ἐπιγεμῆς. Ε') ὡς ὑπόδειγμα ἀναδείξεως ἁγίων ἐν τῇ ὀρθοδόξῳ Ἐκκλησίᾳ.

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑΣ

Ὁ «Πάνταινος» ἀναγράφει ὅτι «ἡ Α.Θ.Π. πληροφορηθεὶς ὅτι ὁ πάντων εἰδικώτερος περὶ τὴν ἐκκλησιαστικὴν ἱστορίαν Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν κ. Χρυσόστομος ἔχει ἐτοιμὴν ἐκτεταμένην πραγματείαν ἐπιστημονικὴν ἀντικείμενον ἔχουσαν τὴν ἐν Ἐφέσῳ ἁγίαν Οἴκουμηνικὴν Σύνοδον καὶ τὴν δρᾶσιν τοῦ προέδρου αὐτῆς ἁγίου Κυρίλλου, ἐγραψε παρακαλῶν ὅπως ἀποσταλῇ πρὸς δημοσίευσιν ἐν τῷ Πατριαρχικῷ τυπογραφείῳ κατὰ τὸν μέχρι Νοεμβρίου χρόνον, ὥστε νὰ διανεμηθῇ εἰς τοὺς ἑορταστάς. Ἐάν, ὡς ἐλπίζεται, ἡ παράκλησις ἐπιτύχῃ,—ἐπιλέγει ὁ «Πάνταινος»—δὲν θὰ προκηρυχθῇ διαγωνισμὸς, τῆς περιπτώσεως προβλεφθείσης ἐν τῇ συνοδικῇ διασκέψει».

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΡΩΣΙΑΣ

Ὁ «Ἀθεός» ἀνακοινῶν ὅτι ἡ σοβιετικὴ κινηματογραφικὴ ἐπιχείρησις ὥρισε διὰ τὸ ἔτος 1931 τὴν παράστασιν 71 ἀντιθρησκευτικῶν ταινιῶν, ἐξ ὧν αἱ 23 θὰ εἶνε «ἐμιλοῦσαι». Τὸ αὐτὸ ὄργανον ἀναφέρει ὅτι ἐν τῇ ἐπικρατείᾳ τῶν Σοβιετικῶν δημοκρατιῶν σήμερον ἐκδίδονται 160 περιοδικά, πάντα προωρισμένα διὰ τὴν προπαγάνδαν τῆς ἀθείας. Πλὴν αὐτῶν ὑπάρχουσιν 7 εἰδικὰ διὰ τὸν αὐτὸν σκοπὸν ἰνστιτούτα καὶ περὶ τὰς 60 ἔδραι πρὸς συστηματικὴν ἀντιθρησκευτικὴν διδασκαλίαν.

—Οἱ ἐργάται τῶν περιχώρων τῆς Πετροπόλεως, ἅτινα ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον εἶνε προωρισμένα διὰ τὰ ἐργοστάσια, συνέλεξαν δι' ἐράνων 18.000 ρούβλια πρὸς ἀνέγερσιν νέου ναοῦ διουποστάτου. Τὸ ὄργανον τῶν ἀθέων ἐκκαλεῖ διὰ τοῦτο «εἰς ἀποκεφαλισμόν τῆς παπαδικῆς ἀντεπαναστάσεως».

—Τὸ ἐν Κάρλοβιτς γνωστὸν κολλέγιον τῶν ρώσων ἀρχιερέων συνελθὼν ἐπ' ἐσχάτων εἰς σύσκεψιν καὶ ἀκούσαν τοῦ προέδρου αὐτοῦ μητροπ. Ἀντωνίου ἀνακοινοῦντος ὑπόμνημα ἴδιον περὶ τῆς μελλούσης νὰ συνέλθῃ προσυνόδου τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας, ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ἀκουσθέντων προσέβη εἰς τὴν ἀκόλουθον ἀπόφασιν: Λαμβανομένου ὑπ' ὄψιν ὅτι τὰ ἐννεαδέκατα τῶν ὀρθοδόξων χριστιανῶν ζῶσιν ἐν Ρωσίᾳ, γνήσιος δ' ἀντιπρόσωπος αὐτῶν δὲν δύναται νὰ μετασχη οὔτε τῆς ἐπιτροπῆς οὔτε τῆς συνόδου ἐφ' ὅσον πολλοὶ μὲν τῶν ρώσων ἀρχιερέων διατελοῦσιν ἐγκά-

θαιρκοί, ἢ δὲ σοβιετικὴ ἐξουσία εἰς οὐδένα τῶν λοιπῶν ἐπιτρέπει τὴν ἐκ τῆς Ρωσίας ἐξοδον, οἰοιδήποτε μέλλοντες τυχόν νὰ μετάσχῳσι τῆς συνόδου καὶ νὰ ὁμιλήσῳσι ῥώσοι ἀρχιερεῖς δὲν θὰ ἔχῳσι τὸ δικαίωμα νὰ ὁμιλῶσιν ἐξ ὀνόματος τῆς ὅλης ρωσικῆς Ἐκκλησίας.

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΒΟΥΛΓΑΡΙΑΣ

Ἀναγιγνώσκουμεν ἐν τῷ ὄργανῳ τῆς βουλγαρικῆς ἑπισκοπίας ἐκ τῆς Ἐκκλησ. Κηρύξῃ ὅτι ἐν Γενεῦν συνέβη λυπηρὸν ἐπεισόδιον μεταξὺ τῶν ἐκεῖ βουλγάρων καὶ σέρβων ἐξ ἀφορμῆς ἑορτασμοῦ τῆς ἐπεταίου τῶν ἀποστόλων τῶν σλαύων, τῶν ἀγ. Κυρίλλου καὶ Μεθοδίου. Τῇ πρωτοβουλίᾳ τοῦ ἐν Γενεῦν σωματείου τῶν λαγομένων βουλγαρομακεδόνων ἀποφασισθέντος νὰ ἑορτασθῇ ἢ ἐν λόγῳ ἐπέτειος, παρεχωρήθη εἰς αὐτοὺς πρὸς τέλει τῆς δοξολογίας ὁ ἐν τῇ πόλει ρωσικὸς ναός. Πληροφορηθεῖσα τὸ πρᾶγμα ἢ ἐν Γενεῦν σερβικῆ πρεσβεία ἐκάλεσε τὸν ῥώσον ἱερέα τοῦ ἐν λόγῳ ναοῦ αἰδεσ. Ὁρλώφ καὶ ἐμέμφθη αὐτὸν δριμύτατα ἐπὶ τῇ εἰς τοὺς βουλγάρους παραχωρήσει τοῦ ναοῦ, ὅστις κατὰ μέγα μέρος συντηρεῖται δαπάναις τῆς Σερβίας. Ὁ ῥώσος προϊστάμενος τοῦ ναοῦ, φοβηθεὶς—κατὰ τὸν ἐκτὸς Ἐκκλησ. Κήρυκα—μὴ διακοπῇ τὸ πρὸς συντήρησιν αὐτοῦ ἐπίδομα τῶν Σέρβων, ἠναγκάσθη νὰ ἀρνηθῇ εἰς τοὺς βουλγάρους τὴν τελετήν, παρὰ τὴν ἤδη δεδομένην εἰς αὐτοὺς ὑπόσχεσιν.

ΡΩΜΑΪΚΗ ΕΚΚΛΗΣΙΑ

Κατὰ τὰς πρώτας ἡμέρας τοῦ Ἰουλίου (1—5) συγκροτεῖται ἐν Αἰλλῃ «γαλλικὸν συνέδριον τῆς θείας Εὐχαριστίας» εἰς ἑορτασμὸν τῆς πεντηκοστῆς ἐπετηρίδος ἀπὸ τῆς συστάσεως τῶν διαθνῶν συνεδρίων Εὐχαριστίας, θεοπισθέντων ἀπὸ τοῦ 1881 ὡς πανηγυρικῶν ἐκδηλώσεων προωρισμένων εἰς τὸν ὄμιον τῆς πίστεως καὶ ἀναζωπύρωσιν τῆς θρησκευτικότητος τοῦ λαοῦ. Ἡ ἀρχικὴ ἰδέα τῶν τοιούτων συνεδρίων ὀφείλεται εἰς τὴν εὐσεβῆ δεσποινίδα Tamisier καθοισώσασαν ἑαυτὴν ἐξ ὀλοκλήρου εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ Κυρίου τῆς θείας Εὐχαριστίας. Τὴν ἰδέαν τῆς ταύτης ἐνεθάρρυνεν ὁ ἐπίσκοπος Γενεύης Mermillod, τῇ συνδρομῇ τοῦ ὁποίου αὕτη συνεκάλεσε συνέδριον Εὐχαριστίας κατὰ τὰ ἔτη 1874 καὶ 1875. Μεταβᾶσα κατόπιον εἰς Βέλγιον καὶ Ὁλλανδίαν πρὸς διοργανώσιν ἐκεῖ παρομοίων συνεδρίων οὐδὲν κατώρθωσεν ἐνεκα ἀνυπερβλήτων κωλυμάτων, μόνον δὲ τὸ 1881 ἐν Αἰλλῃ χάρις εἰς τὴν δραστηρίαν ἀρωγὴν τοῦ ξηλωτοῦ βιομηχάνου Philibert Vran ἐσημειώθη ἡ πρώτη ἐπιτυχία ἢ τε δεσποινίς Tamisier καὶ ὁ βοηθὸς αὐτῆς Ph. Vranx ἀνεκνήρυχθησαν ἥδη ἅγιοι ὑπὸ τῆς Ρωμαίης Ἐκκλησίας τῇ 17 Ἰουλίου 1880. Οὕτως συ-

νεκροτήθη τὸ πρῶτον διεθνὲς ἐν Αἰλλῃ συνέδριον τῆς θείας Εὐχαριστίας τῇ 28 Ἰουλίου 1881.

ΑἴΤΑΙΚΑΝΙΚΗ ΕΚΚΛΗΣΙΑ

Ἐπιτροπὴ προεδρευομένη ὑπὸ τοῦ ἐπισκόπου τοῦ Middleletou, τοῦ Canon Guv Rogers καὶ τῆς κυρίας Barrett καὶ ὑποστηρίζουσα ἐκ μωδαρνιστῶν καὶ ἀγγλικῶν τιμῶν κίλων ἐπεσκέφθη ἐπ' ἰσχυρῶν τὸν σεβ. Ἀρχιεπίσκοπον Καρτερβούριαν καὶ ἐπέβαλεν αὐτῷ τὴν παράκλησιν ὅπως συστήσῃ εἰδικὴ ἐπιτροπὴ πρὸς μελέτην τοῦ προβλήματος τῆς ἰερωσύνης τῶν γυναικῶν. Ἐκαστος ἐξ αὐτῶν ἀπέπτυξε διὰ μακρῶν τὴν ἀνάγκην τῆς σοβαρῆς καὶ ἐμπειροστατωμένης μελέτης τοῦ ζητήματος τὸ ὅποιον, κατ' αὐτοὺς, ἀπέβη κατὰ τὰς ἡμέρας ἡμῶν—ἐπερ πῦρ ἐπίκαιρον, ἢ δ' Ἄ. Σ. ἀπαντήσα ἀνεγνωρίσα τὴν σπουδαιότητα τοῦ προβλήματος τῆς ἐν γένει χρησιμοποίησεως τῶν γυναικῶν εἰς τὸ ἔργον τῆς Ἐκκλησίας καὶ τὴν ἀνάγκην τῆς μελέτης αὐτοῦ κατὰ τρόπον ὥστε ἡ μέλλουσα συνδιάσκεψις τοῦ Λάμπου νὰ εἴνε εἰς θέσιν νὰ ἀποφανθῇ περὶ αὐτοῦ.

ΠΡΟΤΕΣΤΑΝΤΙΣΜΟΣ

Ἡ πρωσικὴ κυβέρνησις ὑπεγράφη πρὸ τινος σύμφωνον μετὰ τῶν ἐν Πρωσίᾳ προτεσταντικῶν κοινοτήτων κανονίζον τὰς σχέσεις αὐτῶν πρὸς τὸ κράτος. Αἱ διαπραγματεύσεις ὑπήρξαν μακρότεραι καὶ δυσχερέστεραι τῶν μετὰ τῆς ρωμαίικῆς ἐκκλησίας διότι τὸ κράτος εἶχεν ἀπέναντι αὐτοῦ οὐκ ἓνα ἐνιαῖον συμβαλλόμενον, ἀλλὰ κατατετμημένον καὶ ποικιλῶδες. Αἱ ἐν Γερμανίᾳ ποικιλώταται ἀπεχωρήσεις τοῦ προτεσταντισμοῦ μόλις τῷ 1852 καταρθώσασαν νὰ συγκρατηθῶσιν εἰς ἐδμόσπονδον ἕνωσιν τῶν γερμανικῶν ἀγγλικῶν ἐκκλησιῶν, συναρχομένων κατ' ἔτος εἰς γενικὴν συνέλευσιν. Ἐκτείνεται ὅτι ἐκάστη κοινότης διατηρεῖ τὴν αὐτονομίαν τῆς, ἥτις καὶ κατέστη ἐκδηλὸς κατὰ τὴν σύναξιν τοῦ κοινοβουλίου, καθ' ἣν διεσταυρώθησαν ποικιλώταται ἀντιλήψεις. Ἰδιαίτως ζωηρὰς συζητήσεις προσέκαλεσε τὸ ἄρθρον τὸ πραγματευόμενον περὶ τοῦ δικαίωματος τῆς ἐπεμβάσεως τοῦ κράτους εἰς τὸν διαιρισμὸν τῶν ἀνωτάτων ἐκκλησιαστικῶν λειτουργῶν, ὅστις πραγματοποιεῖται μόνον ἐν ἡ περιπτώσει δὲν προκύπτουσιν ἀντιρρήσεις πολιτικοῦ χαρακτήρος ἐκ μέρους τῆς πρωσικῆς κυβερνήσεως. Αἱ ἐκκλησίαι ἀντέστησαν ζωηρῶς κατὰ τῆς διατάξεως ταύτης ὡς καταλυούσης τὴν ἀνεξαρτησίαν των, μετὰ μακρὰς δὲ διαπραγματεύσεις ἐγένετο ἐκατέρωθεν δεκτὸν ὅπως ἡ ἀντίρρησις τοῦ κράτους περιορίζεται εἰς μόνον τὰς περιπτώσεις ἐμφανοῦς ἀντιθέσεως τοῦ ὑποψήφιου πρὸς τὸ πολιτικὸν καθεστὼς

ΔΙΑΦΟΡΑ

Ἡ ἀγγλικὴ μαζονικὴ στοὰ «Ρόζα Σκατση» ἀπεσπάσθη ἐκ τοῦ μαζονισμοῦ ῥωμανικοῦ συνδέσμου ἐπὶ τῷ λόγῳ ὅτι τὰ μαζονικὰ ἔργατα προσέλασαν ἀντιθρονοκεντρικὸν χαρακτῆρα. Ἡ ἐν λόγῳ στοὰ ἀρθρεῖ ἰκανὸς χιλιάδας μελῶν καὶ κέντηται ἰδιόζουσαν ἀποροσιν, προσίσταται δ' αὐτῆς ὁ σεβ. Νεοτὶς Κλερμόντ. Ἀποτέλει μέλος τοῦ συγκροτήματος τῆς «Μεγάλης Ἀνατολῆς», ἣτο δὲ ἡ μόνη στοὰ ἥτις μετὰ τῶν μελῶν τῆς δὲν ἠρτίθει ἐρωσίους.

— Ὁ καθγ. τοῦ Πανεπιστημίου τοῦ Λίβεργου John Garstang πρὸς εἰς ἀνασκαφὰς τῆς ἀρχαίας Ἰερουσολῆς ἀνεκάλυψε πρὸ τινος οἰκίας τῆς ἐποχῆς Ἰησοῦ τοῦ Ναβῆ. Ἐν ταῖς οἰκίαις ταύταις εὐρέθησαν σίτοι, καλάμη

άχρου, ξύλα, σχοινία, φοίνικες και άρτος άπληθρακωμένα, έξ ου δ κ. Garstang σημεραίνει ότι πάσαι αί οικίαι είχαν έμπρησθή έν τω χρόνω ήσαν έτι κατοικημένα.

— Η προπολεμική πρωτοβουλία περί ειρηνεύσεως των λαών περιήλθε μεταπολεμικώς άπό των μοναρχών, των κυβερνήσεων και των πολιτικών εις την κοινωνικήν πρόνοιαν, υπό του συμβουλίου δέ του Πρακτικού χριστιανισμού προεκλήθη εις τό ζήτημα ή προσοχή της ώργανωμένης διεθνούς νεολαίας. Ούτω υπό του γραμματέως της έπιτροπής της νεολαίας έν τω οικουμ. συμβουλίω διεβιάσθη προς πάντας τούς μετέχοντας των εργασιών του οικουμηνικού τούτου συμβουλίου ή ακόλουθος άπόφασις: «Η παρά τω οικουμ. συμβουλίω του Πρακτικού χριστιανισμού έπιτροπή ήτις άποτελείται έξ αντιπροσώπων εκλεγέντων υπό των χριστιανικών εκκλησιών του κόσμου εκείνων, αίτινες έπισήμως συνεργάζονται εις τούς έξής παγκοσμίους χριστιανικούς οργανισμούς: τούς συνδέσμους των χριστιανών νέων, τούς συνδέσμους των χριστιανών νεανίδων, την παγκόσμιον δημοσπονδιάν των χριστιανικών φοιτητικών σωματείων, τον παγκόσμιον σύνδεσμον διεθνούς φιλίας των Έκκλησιών και του οικουμ. συμβουλίου του Πρακτικού χριστιανισμού, άναγνωρίζουσα τό μέγα ένδιαφέρον όπερ τρέφουσιν αί διάφοροι αύται οργανώσεις υπέρ του έργου της ειρήνης και παρατηρούσα ότι αί πλείσται έξ αυτών ήδη εξέφρασαν τά αισθήματά των ως προς την ζωτικήν διά την ειρήνην όλου του κόσμου σπουδαιότητα της έπικαιμένης συνδιασκέψεως περί άφοπλισμού, δράζεται της ευκαιρίας όπως έτι άπαξ εκφραση την πεποιθησί της περί του μεγέθους της ευθύνης παντός χριστιανού εις τό έργον της πάση δυνάμει υποστηρίξεως του έργου του άφοπλισμού και γνωστοποίηση εις τούς μέλλοντας να συνέλθωσιν τψ 1932 έν Γενεύη διά την συνδιάσκεψιν έπισήμως αντιπροσώπους την Ιασηράν των έπιθυμίας όπως αί εργασίαι των στεφθώσιν υπό έπιτυχίας. Η ευθύνη ήν υπέχονεν άναγκάζει ήμάς να παρακαλέσωμεν πάσας τάς οργανώσεις της χριστιανικής νεολαίας να διασκεφθώσι ταχέως και σοβαρώς περί του πώς θά ήδύναντο κατά τον άριστον τρόπον να

πείσωσι τάς κυβερνήσεις των διαφόρων χωρών περί της ανάγκης της έπιτυχίας του άφοπλισμού. Πιστεύομεν ότι, εάν ή διάσκεψις έπιτύχη τον σκοπόν της, ό μέγας κίνδυνος θά άποφευχθή και τό έργον της βασιλείας του Θεου θά λάβη γενναίαν ώθησιν...»

ΝΕΑΙ ΕΚΔΟΣΕΙΣ

ΘΕΟΛΟΓΙΑ. — Έξεδόθη τό ΔΔ' τεύχος 'Ιουνίου. Περιεχόμενα: 'Ο Φθιώτιδος Καλλίνικος Καστόργης υπό † Μητροπολίτου Γόρτυνος και Μεγαλοπόλεως Πολυκάργου. Αί Σύνοδοι του Γερολάμο Λάντο λατίνου άρχιεπισκόπου έν Κρήτη (1467—1474—1486) υπό 'Αρχιμ. 'Αγαθαγγέλου Ξηρουχάκη. 'Ο 'Ιωβ κατά τό 'Εβραϊκόν υπό Β. 'Αντωνιάδου Καθηγητού. Γρηγόριος 'Αργυροκαστρίτης υπό Έδολογίου Κουρίλα Δαυριώτου. Δύο άρχιεπίσκοποι 'Αχριδών (Πρώτης 'Ιουστιστινιανής) υπό Β. Α. Μυστακίδου. 'Ο Χριστός έν τη ύμνογραφία υπό του πρόφην Δεοντοπόλεως Σωφρονίου Έδστρατιάδου. Κριτικόν και βιβλιογραφικόν δελτίον.

— Έκθεσις της διαχειρίσεως του 'Ορφανοτροφείου Γεωργίου και Αικατερίνης Χατζηκώστα διά τό έτος 1930. 'Αθήναι 1931.

Γεωργίου Θ. Ματθαιοπούλου, τακτικού καθηγητ. υ της 'Οργανικής χημείας έν τω έθνικφ Πανεπιστημίω, 'Εκθεσις των επί της πρωτανείας αυτου κατά τό πανεπιστημιακόν έτος 1928—1929 πεπραγμένων άναγνωσθείσα έν τη αίθούσῃ των τελετών του Πανεπιστημίου 9 Φεβρ. 1930. 'Αθήναι 1931.

Frits Lieb. Die Stellung der russischen orthodoxen Kirche zur revolutionären Staatsgewalt (Theologische Blätter April 1931 σελ. 89-98).— Έν τη υπό τον άνωτέρω τίτλον μελέτη του έν Βόννη ύφηγητου «του άνατολικού χριστιανισμού» κ. Lieb, ου ή προς την ορθοδοξίαν και ιδίως προς την δεινοπαθούσαν αδελφήν ρωσικήν εκκλησίαν συμπάθεια είναι ήδη γνωστή εις τούς άναγνώστας του περιοδικού τούτου, περιγράφονται διά ζωηροτάτων χρωμάτων αί προς την σοβιετικήν επανάστασιν σχέσις της ρωσικής εκκλησίας άπ' αρχής μέχρι σήμερον. Η διδακτικωτάτη αύτη εκθεσις, ήτις στηρίζεται επί αυθεντικών γραπτών και προφορικών πηγών, καταλήγει μετά της έλπίδος, ότι «τό τέλος του ρωσικού κρατικού χριστιανισμού (Staats Christentum) θά είναι άμα και νέα άπαρχή, άπαρχή έν ταίς κατακόμβαις», έξ ών δέν πρέπει να λησμονήται ότι και άλλοτε άνέθωρεν ό χριστιανισμός. Π. Ι. Μ.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ
ΔΗΜΟΠΡΑΣΙΑΙ

181 Τό Τοπικόν Συμβούλιον Ο.Δ.Ε.Π. της 'Ι. Μητροπόλεως 'Υδρας και Σπετσών διακηρύττει ότι εκτίθησιν εις πλειοδοτικήν δημοπρασίαν μονοτοūs ένοικιάσεως τούς έν τη Κοινότητι 'Ερμιόνης άγρούς έκτάσεως δύο και πλέον χιλιάδων στρεμμάτων της έν 'Ερμιόνη ι. μονής άγ. 'Αναργύρων. Η δημοπρασία ένεργηθήσεται την 12ην του μηνός 'Ιουλίου έ. έ. ήμέραν Κυριακήν και ώραν 9—12 π. μ. έν 'Ερμιόνη και έν τψ συνήθει τόπω των δημοπρασιών ένώπιον του Ειρηνοδίκου Μάσσητος, του αντιπροσώπου του έν Πόρω (Υπ)στήματος της 'Εθνικής Τραπεζής και του αντιπροσώπου της μονής. Έν περιπτώσει ματαιώσεως αυτής ένεκεν οίουδήποτε λόγου ή μείζονος προσφοράς θά επαναλαμβάνεται ή δημοπρασία καθ' έκάστην έφ' έξής Κυριακήν. Κηρύκειαι και λοιπά έξοδα δημοπρασίας βαρύνουσι τον τελευταίον πλειοδότην. Οί όροι διακηρύξεως εύρίσκονται εις τό Γραφείον της μονής έν 'Ερμιόνη. Έν 'Υδρα τή 18 'Ιουνίου 1931. 'Ο Πρόεδρος του Τοπικού Συμβουλίου † ό 'Υδρας και Σπετσών Προκόπιος.

194 Τό τοπικόν συμβούλιον Ο.Δ.Ε.Π. Φωκίδος διακηρύττει ότι εκτίθεται εις τακτικήν πλειοδοτικήν δημοπρασίαν διατοūs ένοικιάσεως τό έν τη περιφέρεια της Κοινότητος Χρισσού άγρόκτημα της ι μονήςτου Προφ. 'Ηλιού τό καλούμενον «Καμάρα» υπό τούς όρους της σχετικής διακηρύξεως, ών οι βουλόμενοι δύνανται να λάβωσι γνώσιν προσερχόμενοι έν τη ι. μητροπόλει. Η δημοπρασία γενήσεται έν Χρισσφ την 12 'Ιουλίου έ. έ. ήμέραν Κυριακήν και ώραν 10—12 π. μ. ένώπιον των άρμοδίων άρχών και ταύτης άποτυχούσης επαναλαμβάνεται τάς προσχεις Κυριακάς. 'Ο πρόεδρος του τοπικού συμβουλίου † ό Φωκίδος 'Ιωακείμ.

182 Τό Τοπικόν Συμβούλιον Ο.Δ.Ε.Π. της 'Ι. Μητροπόλεως 'Υδρας και Σπετσών διακηρύττει ότι εκτίθεται εις πλειοδοτικήν δημοπρασίαν προς μονοετή ένοικίασιν τό έν Μουζάκι άγρόκτημα της περιφερείας Κοινότητος 'Ερμιόνης της έν 'Ερμιόνη ι. μονής άγ. 'Αναργύρων. Η δημοπρασία ένεργηθήσεται την 12ην μηνός 'Ιουλίου έ. έ. ήμέραν Κυριακήν και ώραν 9—12 π. μ. έν 'Ερμιόνη και έν

τῆ συνήθει τόπω τῶν δημοπρασιῶν ἐνώπιον τοῦ Εἰρηνοδίκου Μάσσητος, τοῦ ἀντιπροσώπου τοῦ ἐν Πόρῳ Ὑπ) στήματος τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς καὶ τοῦ ἀντιπροσώπου τῆς μονῆς. Ἐν περιπτώσει ματαιώσεως αὐτῆς ἔνεκεν οἰουδήποτε λόγου ἢ μείζονος προσφοράς θὰ ἐπαναλαμβάνεται ἡ δημοπρασία καθ' ἐκάστην ἐφ' ἑξῆς Κυριακὴν. Κηρύξια καὶ λοιπὰ βξοδα δημοπρασίας βαρύνουσι τὸν τελευταῖον πλειοδότην. Οἱ ὅροι διακηρύξεως εὑρίσκονται εἰς τὸ Γραφεῖον τῆς μονῆς ἐν Ἐρμιόνη. Ἐν Ὑδρα τῆ 18ῃ Ἰουνίου 1931. Ὁ Πρόεδρος τοῦ Τοπικοῦ Συμβουλίου † δ' Ὑδρας καὶ Σπετσῶν Προκόπιος.

183 Τὸ Τοπικὸν Συμβούλιον Ο.Δ.Ε.Π. τῆς Ἱ. Μητροπόλεως Ὑδρας καὶ Σπετσῶν διακηρύττει ὅτι ἐκτίθεται εἰς πλειοδοτικὴν δημοπρασίαν μονοτοῦς ἐνοικιάσεως τὸ ἐντὸς τοῦ λιμένος Κοιλιάδος κείμενον νησιδίον τῆς ἐν Ἐρμιόνη ἰ. μονῆς ἀγ. Ἀναργύρων, καλούμενον «Κωρώνις». Ἡ δημοπρασία ἐνεργηθῆσεται τὴν 5ῃν Ἰουλίου ἐ. ἑ. ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ὥραν 9—12 ἐν Κοιλιάδι καὶ ἐν τῷ συνήθει τόπω τῶν δημοπρασιῶν ἐνώπιον τοῦ Εἰρηνοδίκου Κρανιδίου, τοῦ ἀντιπροσώπου τοῦ ἐν Πόρῳ Ὑπ)στήματος τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς καὶ τοῦ ἀντιπροσώπου τῆς μονῆς. Ἐν περιπτώσει ματαιώσεως αὐτῆς ἔνεκεν οἰουδήποτε λόγου ἢ μείζονος προσφοράς θὰ ἐπαναλαμβάνεται ἡ δημοπρασία καθ' ἐκάστην ἐφ' ἑξῆς Κυριακὴν. Κηρύξια καὶ λοιπὰ βξοδα δημοπρασίας βαρύνουσι τὸν τελευταῖον πλειοδότην. Οἱ ὅροι διακηρύξεως εὑρίσκονται εἰς τὸ Γραφεῖον τῆς μονῆς ἐν Ἐρμιόνη. Ἐν Ὑδρα τῆ 18ῃ Ἰουνίου 1931. Ὁ Πρόεδρος τοῦ Τοπικοῦ Συμβουλίου † δ' Ὑδρας καὶ Σπετσῶν Προκόπιος.

185 Τὸ Τοπικὸν Συμβούλιον Ο.Δ.Ε.Π. τῆς Ἱ. Μητροπόλεως Ὑδρας καὶ Σπετσῶν διακηρύττει ὅτι ἐκτίθεται εἰς πλειοδοτικὴν δημοπρασίαν πρὸς μονοετὴ ἐνοικίασιν τοῦς ἐν θέσει Λεπίσα, Κουκοῦδι, Στέρνα, Καμίνι, Κάβο, καὶ Καϊμένες Ἑλλῆς τῆς περιφερείας Κοινότητος Κοιλιάδος ἀγρούς τῆς ἐν Ἐρμιόνη ἰ. μονῆς ἀγ. Ἀναργύρων. Ἡ δημοπρασία ἐνεργηθῆσεται τὴν 5ῃν Ἰουλίου ἐ. ἑ. ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ὥραν 9—12 ἐν Κοιλιάδι καὶ ἐν τῷ συνήθει τόπω τῶν δημοπρασιῶν ἐνώπιον τοῦ Εἰρηνοδίκου Μάσσητος τοῦ ἀντιπροσώπου τοῦ ἐν Πόρῳ Ὑπ)στήματος τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς καὶ τοῦ ἀντιπροσώπου τῆς μονῆς. Ἐν περιπτώσει ματαιώσεως αὐτῆς ἔνεκεν οἰουδήποτε λόγου ἢ μείζονος προσφοράς θὰ ἐπαναλαμβάνεται ἡ δημοπρασία καθ' ἐκάστην ἐφ' ἑξῆς Κυριακὴν. Κηρύξια καὶ λοιπὰ βξοδα δημοπρασίας βαρύνουσι τὸν τελευταῖον πλειοδότην. Οἱ ὅροι διακηρύξεως εὑρίσκονται εἰς τὸ Γραφεῖον τῆς μονῆς ἐν Ἐρμιόνη. Ἐν Ὑδρα τῆ 18ῃ Ἰουνίου 1931. Ὁ Πρόεδρος τοῦ Τοπικοῦ Συμβουλίου † δ' Ὑδρας καὶ Σπετσῶν Προκόπιος.

186 Τὸ Τοπικὸν Συμβούλιον Κορινθίας Ο.Δ.Ε.Π. διακηρύττει ὅτι ἐκτίθενται εἰς πλειοδοτικὴν δημοπρασίαν τετραετοῦς ἐνοικιάσεως οἱ κάτωθι ἀγροὶ τῆς ἰ. μονῆς Φερεοῦ «δ' ἄγιος Γεώργιος»: 1) Γοῦβα, 2) Μετόχι 3) Παλαμοτόχοι, 4) Μεσονῆσι, 5) Καριά, 6) Πλάκα, 7) Μύλοι καὶ 8) Κοινοκῶν. Ἡ δημοπρασία γενήσεται τὴν 9ῃν Ἰουλίου ἐ. ἑ. ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ὥραν 10—12 τῆς μεσημβρίας ἐν Γκούρα καὶ ἐνώπιον τοῦ εἰρηνοδίκου Φερεοῦ ἢ τοῦ νομίμου ἀνακληρωτοῦ αὐτοῦ, ἀντιπροσώπων τῆς τραπεζῆς καὶ τοῦ ἡγουμένου συμβουλίου, ὁρισθείσης ὡς πρώτης ἐτησίας προσφοράς διὰ τὸν 1) δρ. 8.000, 2) 2.000, τὸν 3) δρ. 150, τὸν 4) δρ. 1200, τὸν 5) δρ. 700, τὸν 6) δρ. 200, τὸν 7) δρ. 2.000 καὶ τὸν 8) δρ. 300. Ἐν Κορινθῷ τῆ 25 Ἰουνίου 1931. Ὁ Πρόεδρος τοῦ τοπικοῦ συμβουλίου Κορινθίας Ο.Δ.Ε.Π. καὶ πρόεδρος τῶν ἐν Κορινθῷ Πρωτοδικῶν.

187 Ὁ Πρόεδρος τοῦ τοπικοῦ συμβουλίου Ο.Δ.Ε.Π. Κορινθίας διακηρύττει ὅτι ἐκτίθεται εἰς πλειοδοτικὴν δημοπρασίαν ἡ ἐνοικίασις τῶν ἀγρῶν τῆς μονῆς Στεφανίου 1) ἄγιος Νικόλαος 2) Τραβάνη 3) Γωνιά 4) Κερῶματα 5) Νταλιάνι 6) Δάκκα 7) Τσαμπάση 8) Μπεδοβλή Δρίβα 9) Ἀσπριές 10) Τριφύα 11) Νεῶτα ἀγγάδι καὶ 12) Κρανιδιάς τὴν 28 Ἰουνίου ἐ. ἑ. ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ὥραν 10—12 μεσημβρινῆν ἐν τῷ συνήθει τόπω τῶν δημοπρασιῶν ἐνώπιον τοῦ εἰρηνοδίκου Κορινθίας συμφώνως τοῖς ὅροις

τῆς ἐπ' ἀρ. 50 ἐ. ἑ. διακηρύξεως ἡμῶν ὧν δύνανται νὰ λάβωσι γνῶσιν οἱ βουλόμενοι προσερχόμενοι εἰς τὸ γραφεῖον τῆς μονῆς. Ἐν Κορινθῷ τῆ 22 Ἰουνίου 1931. Ὁ πρόεδρος.

188 Τὸ τοπικὸν συμβούλιον τῆς ἱερᾶς μητροπόλεως Μαντινέας διακηρύττει ὅτι αἰτήσεται τοῦ ἡγουμῆλου τῆς ἱερᾶς μονῆς Κανδήλας ἐκθέσει ἐνώπιον τῆς ἀρμοδίας τριμελοῦς ἐπιτροπῆς εἰς πλειοδοτικὴν δημοπρασίαν διὰ μίαν δετῆσαν τὴν ἐνοικίασιν 7 τμημάτων ἀγρῶν τῆς μονῆς κειμένων ἐν τῇ περιφερείᾳ Κανδήλας ἐνεργηθῆσομένην ἐν Κανδήλᾳ ἐν τῷ συνήθει τόπω τῶν δημοπρασιῶν τὴν 5ῃν Ἰουλίου ἐ. ἑ. ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ὥραν 10—12 τῆς μεσημβρίας συμφώνως τοῖς ὅροις τῶν ὑποχρεώσεων κατατεθειμένων εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ εἰρηνοδίκου Ὀρχομενοῦ, καὶ τῆς μονῆς. Πρώτη προσφορὰ δοῖται διὰ τὸ 1ον τμήμα δρχ. 550, διὰ τὸ 2ον 1800, διὰ τὸ 3ον 1800, διὰ τὸ 4ον 3150, διὰ τὸ 5ον 900, διὰ τὸ 6ον 1150, καὶ διὰ τὸν 800 ἐτησίως. Ἐν περιπτώσει ματαιώσεως τῆς δημοπρασίας δι' οἰουδήποτε λόγον ἐπαναληφθήσεται αὐτὴ καθ' ἐκάστην ἐφ' ἑξῆς Κυριακὴν. Ἐν Τριπόλει τῆ 11 Ἰουνίου 1931. Ὁ προεδρεύων Δημ. Μπουρνόζος.

189 Τὸ ἐν Τριπόλει τοπ. συμβούλιον Ο.Δ.Ε.Π. διακηρύττει ὅτι ἐκτίθενται εἰς πλειοδοτικὴν δημοπρασίαν τριετοῦς ἐνοικιάσεως τὰ ἑξῆς κτήματα τῆς ἰ. μονῆς Ἐπάνο Χρέπια, ἴτοι 1) οἱ ἀγροὶ εἰς θέσιν Γκατσοῦνα ὄρον Κάφια καὶ 2) τὸ Μετόχιον τὸ ἐντὸς τοῦ χωρίου Περθορίου κείμενον μὲ τὰ γνωστά ὄρια αὐτῶν. Ἡ δημοπρασία γενήσεται ἐν Τριπόλει τὴν 5ῃν Ἰουλίου ἐ. ἑ. ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ὥραν 10—12 π. μ. ἐνώπιον τοῦ εἰρηνοδίκου Τριπόλεως καὶ τοῦ ἀντιπροσώπου τῆς μονῆς, συμφώνως πρὸς τοὺς ὅρους καὶ ὑποχρεώσεις τῆς ἀρχικῆς διακηρύξεως. Ὡς πρώτη προσφορὰ δοῖται διὰ μὲν τοὺς ἀγρούς Γκατσοῦνας δρχ. χίλια (1000) ἐτησίως, διὰ δὲ τὸ Μετόχιον δρχ. τέσσαρες χιλιάδας (4000) ἐτησίως. Τρίπολις τῆ 11/6/1931. Ὁ προεδρεύων Δημ. Μπουρνόζος.

190 Τὸ τοπ. συμβούλιον Ο.Δ.Ε.Π. τῆς ἰ. μητροπόλεως Φθιώτιδος διακηρύττει ὅτι ἐκτίθεται εἰς πλειοδοτικὴν δημοπρασίαν ἐν Ἀταλάντῃ καὶ ἐνώπιον τῆς οἰκίας ἐπιτροπῆς τῆ 12 Ἰουλίου ἐ. ἑ. ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ὥραν 10 π. μ. ἡ μονοετῆς ἐνοικιάσεως 1) μιᾶς οἰκίας 2) τριῶν ἀποθηκῶν τοῦ μετοχίου τῆς ἰ. μονῆς Μαλεσσίνης. «ἄγιος Κων)στίνος» κειμένων ἐντὸς τοῦ χωρίου ἁγίου Κωνσταντίνου συμφώνως τοῖς ὅροις τῶν ἀρχικῶν διακηρύξεων ἡμῶν, ὧν οἱ βουλόμενοι δύνανται νὰ λάβωσι γνῶσιν παρὰ τῆ ἰ. μονῆ καὶ τῷ ἐν Ἀταλάντῃ τῆς ἑθνικῆς τραπεζῆς. Ἐν περιπτώσει ματαιώσεως τῆς δημοπρασίας ἔνεκεν οἰουδήποτε λόγου ἢ μείζονος προσφοράς θὰ ἐπαναλαμβάνεται αὐτὴ καθ' ἐκάστην ἐφ' ἑξῆς Κυριακὴν. Ἐν Λαμῆ τῆ 23 Ἰουνίου 1931. Ὁ πρόεδρος † δ' Φθιώτιδος Ἰάκωβος.

ΔΕΛΤΙΟΝ ἘΚΚΛΗΣΙΑΣ

ΑΡΧΙΣΥΝΤΑΚΤΗΣ
ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΠΑΠΑΜΙΧΑΗΛ
Καθηγητῆς τοῦ Πανεπιστημίου

ΟΡΟΙ ΣΥΝΑΡΜΟΝΩΝ
ΕΣΤΕΡΙΚΟΥ ΑΡΧ. 80. ΕΣΩΤ. ΦΡ. 80. ΑΜΕΡ. ΒΟΑ. 3
ΜΟΝΗ ΚΑΙ ΜΑΘΗ ΕΠΑΡΤΙΑΚΩΝ ΠΡΟΤΕΥΟΥΣΩΝ ΑΡΧ. 100
ΜΑΘΗ ΚΟΡΙΝΘ. ΑΡΧ. 80. ΙΕΡΕΩΝ ΕΣΤΕΡΙΚΟΥ ΑΡΧ. 80
ΦΟΙΤΗΤΩΝ ΚΑΙ ΙΕΡΟΣΠΟΥΔΑΣΤΩΝ ΑΡΧ. 30

ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ

Δι' ἐμβάσματα καὶ διεκπεραιώσεων: Γραφ. Δ.Ι. Συνόδου
Διὰ τὴν σύνταξιν: Μοσχονησίον 12α

Τύποις «Φοίνικος» ἑδὸς Σταδίου 14, Ἀθήναι